

свѣтъникъ кой-то можеше да каже за себе си, «че той има само еднаж страсть, и тя е Господь, и само Той,» отъ него Давидъ прие дозволеніе да ся посели въ чифлика му въ Бертелсдорфъ съ нѣколко отъ свои-тѣ единовѣрци. Тѣ съ жены-тѣ и дѣца-та си скритомъ ся прѣмѣстихъ, намѣрихъ подъ управителя на графово-то имѣніе едно прилично мѣсто при Хутбергъ и Давидъ удари съ брадвѣ-тѣ си въ едно дърво кое-то бѣше въ това мѣсто и рече: Тука «Врабче-то намѣры селеніе, и ластовица-та гнѣздо за себе си при твои-тѣ олтары Господи на силы-тѣ!» (Псал. 84.) На 17 Юній 1722 год. тѣ отсѣкохъ първо-то дърво за първѣ-тѣ кѣщѣ за населеніе-то на кое-то дадохъ име *Херренгутъ* (защита Господня) въ знакъ че тука ся намиратъ подъ защитѣ-тѣ на Господа и че тѣ трѣбва да защищаватъ Господа. Скоро ся прибрахъ при тѣхъ още други Братія отъ Моравіѣ, и Херренгутъ ся разширочи така, що-то на 12 Май 1724 положихъ основаніе-то за единъ молитвенъ домъ. Това бѣше начало-то на *подиовенно-то Евангелическо Съединеніе на Братія отъ Аугсбургско-то Исповѣданіе*, както ся и наричахъ. Църковный рядъ ся състави съобразно съ вѣтхый рядъ на Братія-та. Лютерани, Реформати и Бохемски Братія на 13 Августъ 1727 наедно приехъ причащеніе-то и изявихъ смърть-тѣ Христовѣ, като смърть на всички-тѣ различія кои-то раздѣлявахъ Негови-тѣ вѣрующы послѣдователи. Графъ-тѣ самъ си ся прѣмѣсти въ Херрен-